

1900
ד.ט.

מדינת ישראל
הכנסת.

פרוטר ל מט' 62/ב

טייבת ועדת החוקה, חוק המשפט
שהתקיימה ביום ב', ט"ז בתמוז תשי"ז - 15.7.57 בסעה 10.30.

- נוכחו: ב. ניר - היו"ר
 ב. מזניה
 ט. מונא
 ע. מיכילוב
 ט. בגין
 ד. גר-רב-המי
 י. הררי
 ש. הלל
 ז. ורהפטיג
 י. קליבנוב
 ח. רובין
 ש. רוזנברג
 י. שופמן

- פוזטנים: פ. רוזן - סר המשפטים
 ח. כהן - היועץ המשפטי
 ט. אלון - סדר המשפטים
 ס. רוזטי - מזכיר הכנסת.

סדר-היום: 1. חוקי פטר (הכנסת).

אני פותח את הישיבה.

היו"ר נ. ניר:

חוקי הפטר (הכנסת).

סעיף 23.

לסעיף-קטן (א). אינני מסכים לכך שאין זה גורר
 תוצאות אחרות. אין לשלול מאדם את זכותו

ז. ורהפטיג:

הטבעית לפי צוים.

אני מציע להוסיף בסוף הסעיף את המלים "או
 בכבוד אדם". אין מצלנו עדין טענת של רישון
 עצמי של חברי הכנסת. אין לנו ברירה אלא לתת לחברי הכנסת חסינות סלמה
 על כל הנאמר בכנסת. אבל לעתון אין מנחנו צריכים לתת חסינות. אם טייטהו
 מוציא לעז או דיבה, אין זה פוטר את מי שמוטר את הדברים בשמו. כזה הוא
 החוק.

ש. רוזנברג:

אין זה נראה לי שמפטר להאשים טייטהו על שהודיע
 דברים שנאמרו בכנסת, אם על אותם הדברים עצמם
 אין חבר הכנסת שאמר אותם טובא לדין. זה אינו מקבל על הדעת.

ב. מזניה:

15.7.57

חוקי יסוד (הכנסת).

ב. אזניה : אני חוזר להצעת לקבוע כחוק זה רק את הפריצציפ בלבד, כלומר, שההליכים בישיבה פתוחה והדברים שנאסרו בה פירוטם אינו סוגבל, אולם יו"ר הישיבה רשאי לאסור פירוטם של דבר בתנאים שייקבעו בתקנון.

ט. בנין : הצעת ח"כ אזניה להשאיר את הפרטים לתקנון היא הגיונית. אולם אני רוצה להפנות תשומת לב חברי הוועדה לכך שהישיבה בה נאמרים הדברים היא פתוחה, וביציע הכנסת יושבים עשרות ומאות אנשים. לכתוב כי פירוטם של הדברים שנשמעו בישיבה אסור, יש בכך סידה גדולה מאוד של התקלסות בטצימות. הכוונה היא לפירוטם בנטיף, לפירוטם בעתונות, וצריך לאסר זאת בטפורש.

אני ספקפק אם יש לכתוב "כבוד הכנסת". אני חושב שיש להסתפק במלים "בטחון הסדינה".

ט. רוזטי : בטעיף הזה מקנים ליו"ר הישיבה סמכויות ותפקידים שלא היו לו. התחלנו בהנחה שגורם לפירטם הכל, אם זה כתוב ב"דברי הכנסת". עד עתה ההגבלה היחידה הייתה עניני הבטחון. יו"ר הכנסת הסתפק בכך שאסר פירוטם דברים ב"דברי הכנסת", והעתונאים צריכים היו לדעת כי אם טשהו אינו כתוב ב"דברי הכנסת", הצנזורה תוכל לפעול ולטנוע פירוטם הדברים בעתונות. אבל אם יו"ר הכנסת יכול לאסור פירוטם של דברים שנאסרו בכנסת לפי הנוסח הזה, אתם טכניסים את יו"ר הכנסת לטבע ישיר עם העתונות, דבר שלא היה עד עשיו, ואינני יודע אם הוא רצוי. בשאלת השאלה: מה יעשה אז יו"ר הכנסת? האם הוא יכריז על כך טעל בטת הכנסת, האם הוא יתקשר עם כל עתון, או יוציא קומוניקט? גם דבר זה אינו רצוי. כי בצורה זאת עושים מיו"ר הכנסת צנזור על העתונות. אינני יודע אם זה לכבוד התפקיד ואם זה רצוי, או אם זו הייתה כוונת הוועדה.

ש. יוניצ'טן : אנחנו מדברים בנוסח זה על דיבורים. מה בנוגע לטעשים, כמו תקיפה או יריה בטעת הישיבה? אינני מדבר על שלילת פירוטם הדבר, אלא על עצם הטעשה. האם אינו גורר אחריות פלילית? אנחנו מדברים בנוסח זה על אחריות פלילית או אזרחית. מה בנוגע לאחריות הציבורית? אם חבר קיבוץ ידבר נגד הסדרים בקיבוצים, האם סותר הח"כ לתכוע אותו לאחריות ציבורית בפני כל בית-טשפט? האם סותר, למשל, לתכוע לדין חבר ההסתדרות בפני בית-דין ההסתדרות, על נאום שנאם בכנסת? הרי אז הוא לא יהיה יותר בלתי תלוי.

ש. הלל : אני טסטרף להצעת ח"כ בגין לקבוע את העיקודן בצורה כללית ולהשאיר את הפרטים לתקנון.

אשר לדברי ח"כ יוניצ'טן, אינני רואה אפשרות שהכנסת תחייב סגנוניט שאינם טטלכתיים.

ד. בר-רב-האי : עלינו לקבוע כי בדרך כלל טה שנאסר בישיבה פתוחה ניתן לפירוטם, ולהגביל זאת טטעפי בטחון. אולי הייתי טוטיף לק גם את כבוד הכנסת. לא הייתי טוטיף "כבוד אדם", באשר זה כלול בכבוד הכנסת.

בהסתייגויות יש הצעה שהדבר ייעשה על הטקום. זה לא יכול להיות. צריך לאפשר לעשות זאת לאחר הישיבה.

השאלה שהעלה ח"כ יוניצ'טן קשורה חטינות חברי הכנסת, והיא אינה שייכת לכאן.

ע. איכילוב:

אני מסכים להשאיר את הפירוט לתקנון, אבל העיקרון צריך להיקבע בחוק. וצריך להיות ברור בחוק שרק יו"ר הישיבה יכול להשתמש בסמכות הזאת, ולא שף אחד אחר.

הענין של האחריות הציבורית, אשר הועלה על-ידי ח"כ יוניצ'מן, נקבע בבחירות. אז נתבע חבר-הכנסת לאחריות הציבורית, ואין זה נוגע לכאן.

אני בעד זה שישתמש בטעיף זה בטלים "כבוד הכנסת", ואני מסכים שה כולל "כבוד אדם".

י. הררי:

אני מציע לבנות את טעיף-קטן (א) לפי העיקרון של טעיף-קטן (ב). בטעיף-קטן (ב) נאמר כי פירוט דברים שנאמרו בישיבה טגורה אסור אלא אם הותר על-ידי התקנון, על פי החלטת הכנסת או על-ידי יו"ר הישיבה. במקביל אני מציע שבטעיף-קטן (א) יאמר כי פירוטם של הדברים אינו מוגבל, אלא אם נאמר לפי התקנון, על פי החלטת הכנסת או על-ידי יו"ר הישיבה.

בהצעתי נמחקת ההוראה בדבר אחריות פלילית או אזרחית. אם אומרים שפירוט הדברים מותר, ברור, לדעתי, כי אין זה ברור אחריו אחריות פלילית או אזרחית.

פ. רוזן:

אני מזהיר שלא לצמצם את הנוסח הזה עוד יותר. אל לנו לשכוח שפקודת החוק המנדטורי היתה בענין זה לישראלית מאוד. סעיף 206 של פקודת החוק הפלילי דן בענין זה. אני יודע שיש ספק אם אפשר היה היום להחיל את הטעיף הזה על הכנסת. לי בטעם ואין ספק שאפשר היה להחילו. באותו סעיף מדובר על "דוח הוגן", והייתי מציע להכניס את הסייג הזה לטעיף הזה.

אני מסכים עם ח"כ הררי שאולי לא צריך היה לעמוד כאן על אחריות פלילית או אזרחית, אבל בדרך כלל הטעיף הזה יכול על ענינים שאלמלא ההגנה הזאת היו גוררים אחריתם טענה של הוצאת דיבה, ובענינים אלה האחריות יכולה להיות גם אזרחית ולא רק פלילית. מבחינה זו ההוראה הזאת אולי לא מיותרת, אם כי לא הייתי עוטר על כך.

הוחלט: 1. לדחות את ההצעה המוסרת למחוק מהטעיף את ההוראה בדבר אחריות פלילית או אזרחית.

הסתייגות לי. הררי, ז. ורהפטיג, ש. רוזנברג.

2. לדחות את ההצעה למחוק את הטלים "או אזרחית".

הסתייגות לז. ורהפטיג, ש. רוזנברג.

3. לקבל את הצעת שר המשפטים להוסיף את הטלים "פירוט הוגן".

הסתייגות לט. בגין, ז. ורהפטיג.

4. לדחות את ההצעה למחוק את הטלים "כבוד הכנסת".

הסתייגות לז. ורהפטיג, ש. יוניצ'מן, ס. ארנא.

5. לדחות את הצעת ש. רוזנברג להוסיף את הטלים "כבוד אדם".

הסתייגות לש. רוזנברג, ז. ורהפטיג.

6. לקבל את ההצעה לקבוע בתקנון את הפרטים אשר לפיהם ייאסר פירטום של דברים שנאסרו בכנסת.

ה. הררי :
אני מציע נוסח זה: "ההליכים בישיבה פתוחה והדברים שנאסרו בה, פירטום בצורה הוגנת (או: פירטום ההוגן) אינו טובל פרט אם פירטום נאסר או לא הותר על-ידי התקנון".

ב. אזוביה :
אני מציע נוסח זה: "ההליכים בישיבה פתוחה והדברים שנאסרו בה פירטום ההוגן אינו טובל ואינו גורר אחריות פלילית או אזרחית, אולם בטידה שהתקנון טרשה זאת, רשאי יו"ר הישיבה לאסור פירטום של דברים שנאסרו בה".

פ. רוזן :
אני מציע נוסח זה: "ההליכים בישיבה פתוחה והדברים שנאסרו בה פירטום ההוגן אינו טובל ואינו גורר אחריות פלילית או אזרחית, אולם בטידה שהתקנון טרשה זאת, רשאי יו"ר הישיבה לאסור פירטום של דברים שנאסרו בה".

ש. רוזנברג :
אני מציע לנסח זאת כך: " - - - שלא הוצאו על-ידי יו"ר הישיבה מן הפרוטוקול, בטידה שהתקנון טרשה זאת".

הוחלט :
1. לדחות את הצעת ש. רוזנברג לנסח את בסיסא של הסעיף כך: " - - - שלא הוצאו על-ידי יו"ר הישיבה מן הפרוטוקול, בטידה שהתקנון טרשה זאת".

הסתייגות לש. רוזנברג.

2. לקבל את ההצעה לנסח את הסעיף כך: "ההליכים בישיבה פתוחה והדברים שנאסרו בה, פירטום ההוגן אינו טובל ואינו גורר אחריות פלילית או אזרחית, אולם יו"ר הישיבה רשאי בדרך שתיקבע בתקנון לאסור פירטום של דבר שפירטום עלול, לדעתו, לפגוע בגטחון המדינה או בכבוד הכנסת".

ז. ורמפטיג :
לאור החלטת הוועדה לקבל את ההצעה בדבר פירטום הוגן, אני מציע לסחוק את כל הסעיף.

ס. בגין :
אני מציע לדון על הענין של פירטום הוגן, מאחר שבנקודה זו לא היה כלל דיון בוועדה.

הוחלט :
לקבל את הצעת ס. בגין לקיים דיון בשאלה של פירטום הוגן.

פ. רוג'ן:

אנחנו עדים בכל יום כמעט לפירטום של דברים שהם נכונים, אבל חוסר ההגינות בפירטום הוא בכך שמפרטים דבר שהוא מקוטע. יש לדרוש מהעיתונים שבפירטום של דברים לא יבחרו לעצמם איזה שהוא דבר שהוא אמנם נאמר, אבל שעל-ידי מסירתו באופן מקוטע, נמסר דו"ח לגמרי טסולף וסטעה. אני יודע כי יטענו שדבר זה פותח כל מיני אפשרויות. אבל בית-המשפט יוכל להחליט אם פירטום מסוים הוא רוג'ן או אינו רוג'ן.

ג. בג'ין:

שר המשפטים ציין בפני חברי הוועדה את החוק הבריטי. אבל טוסדות השלטון הסנדטורי אשר עליהם מחובר באותו סעיף, לא היו פרלמנט. ואני משוכנע שביחס לפרלמנט הבריטי אין מדובר על "דו"ח רוג'ן" אלא רק על דו"ח. אנחנו נהענו להוסיף את המלה "רוג'ן" ביחס לדיונים בבתי-המשפט, כי הטכנו שאסור להשפיע על מהלך הדיונים בבתי-המשפט. אבל זה לא נתקבל. בכל אופן, כאן מדובר לא בבית-משפט אלא בפרלמנט, וזוהי הגבלה שלא היתה כמות על חופש העיתונות. פירטום רוג'ן של מה שנעשה בפרלמנט - זה דבר שלא יתכן בחיים פרלמנטיים. העיתונות היא מפלגתית. יש לה גישה מסויימת. אני מניח שרוב העיתונים היו צריכים להיתבע לדין לפי הנוסח הזה. והפירטום הם באמת לא רוג'נים, אבל זה בלתי נסוע.

הסעיף הזה, או שישאר תלוי בעלמא, או שעלול להיות פרוסקציוניזם אמור. והדבר תלוי טוף טוף ברשות המשפטית הטבעת. אנחנו נותנים לה אפשרות לתבוע כל עתון לדין, על פירטום של מה שהיה בפרלמנט. האם אנחנו צריכים לאפשר זאת? הרי זה פרלמנט! הרי זו סלחטה סדינית. שום בית-משפט אינו יכול לקבוע מה רוג'ן טבחינה סדינית.

ד. הלל:

כפני הוועדה היתה הצעה טרחיקת לכת, לאפשר לתבוע לדין עתון על דברים שנאמרו על-ידי חבר כנסת, אם יש בדברים האלה טעם פגיעה. דחינו את ההצעה הזאת. אבל זאת כאשר המפרטם את הדברים, מפרטם מה שנאמר בכנסת ובאותה רוח שהדברים נאמרו בכנסת. לגבי דברי כל אדם אחר במרחץ אין הגבלה של פירטום רוג'ן מפני שיש אפשרות לתבוע לדין על כך. אי-אפשר מצד אחד לתת לעתון חסינות על מה שנאמר בכנסת, ומצד שני לפטור אותה מאחריות סיביסמאלית למסור את הדברים, בטקרה כזה, בצורה רוג'נת.

לח"כ בג'ין אני רוצה לאמר: אי-אפשר לתבוע לדין על אי-פירטום של דברים של חברי כנסת. אבל אפשר לעשות זאת בטקרה שהדברים בטורים שלא ברוח שנאמרו ושלא בצורה רוג'נת.

ז. ורהפטיג:

המונח "פירטום רוג'ן" הוא מונח אנגלי טיפוסי. באנגליה יש התפתחות סביב המונח הזה. אין אנחנו יכולים להכניס זאת לחיבנו, מבלי שיש אנחנו טשהו טקובל האומר מה זה. אם נכניס לחוק שלנו מונח כזה, פירוש הדבר מהפכה שלמה בטושגיננו. נדמה לי שלפי נוסח כזה, רוב הדברים הנכתבים היום בעתונות הם בלתי רוג'נים. הדבר הדרוש הוא חינוך העתונות. ואינני גורס עירבוב פרשיות של משפט וחינוך. לא נעשה זאת על-ידי שנקבע שפירטום לא רוג'ן הוא עבירה פלילית. צריך לחנך גם את בתי-המשפט שלנו להבחין מה רוג'ן ומה אינו רוג'ן. גם הם טתחנכים היום על-ידי העתונות הזאת. ועל-ידי ההוראה הזאת נהפוך את בתי-המשפט שלנו לסערכת פולטיית.

הצעת להסתפק בקביעה שמתר לפרטם את הדברים, ומזה ברור שאם ייתבע עתון לדין על פירטום הדברים, הוא יתגונן.

צריך לקבוע את הכלל שמתר לפרטם דבר שנאמר בכנסת. אין לפרטם זאת - נשאיר זאת לקוראי העתון, שיעריכו את העתון לפי פירטומו. אם צריך לחנך את האיבור, לא זו הדרך. חוץ מזה, אני חושב שעל-ידי כך מסילים על בתי-המשפט עומט שלא יוכלו לעמוד בו.

ט. רוזנברג:

אילו היתה מתקבלת ההצעה לסחוק את הטלים
"אחריות פלילית או אזרחית", לא היה צורך
להכניס את הטלים "פירסום הוגן". אטנם אין אני מפרש פירסום הוגן
כפי שמפרש זאת ח"כ בגין. הכוונה היא לאותם הדברים שלולא היו
נאמרים כציטטה ממה שנאמר בכנסת, היו גוררים אחריהם אחריות פלילית
או אזרחית. ואם נותנים לעתונים את החסינות, היא צריכה להיות מוגבלת
במקרים שאלמלא החסינות, היו הדברים גוררים אחריהם אחריות.

ש. יוניצ'ט:

הייתי מציע להזמין לפנ ההצבעה את עורכי-
העתונים. הדבר לא היה בהצעת החוק, והטאיים
יודעים על כך.

ש. רוזנברג:

אני מציע לדחות את ההצבעה בענין "פירסום הוגן".

הוחלט: לקבל את ההצעה לדחות את ההצבעה על
הטלים "פירסום הוגן" לישיבה הבאה.

פ. רוזן:

אני רוצה לקרוא בפניכם את הצעת הנוסח שלי
לישיבה הבאה: "ההליכים בישיבה פתוחה והדברים
שנאמרו בה פירסומם אינו מוגבל ואינו גורר אחריות פלילית או אזרחית,
גם אם היו גוררים אחריהם אחריות כאסור אילו נאמרו סחוץ לכנסת,
ובלבד שבפירסומם לא היה טעם תיאור טטולף או בלתי הוגן של אותם
ההליכים".

ט. בנין:

לסעיף-קטן (ב): נוסח הטיפא אינו נראה לי.
צריך להיות: אם לא הותר לפי התקנון, לפי
החלטת הכנסת או לפי החלטת יו"ר הישיבה.

ז. ורהפטיג:

אני מציע: אם לא הותר, ובמידה שהותר לפי
התקנון או לפי החלטת הכנסת, וכן מה שניתן
לפירסום על-ידי יו"ר הכנסת.

ד. בר-רב-האי:

אני מציע: "אם לא הותר בדרך שנקבעה בתקנון".
כל האפשרויות שנקבעו כאן, אפשר לקבוע אותן
בתקנון.

ח. כהן:

אפשר להגיד: "אם לא הותר בדרך שנקבעה בתקנון".

הוחלט:

לקבל את הצעת היועץ המשפטי לנסח את הטיפא
של סעיף-קטן (ב) כך: - - - במידה שהותר
בדרך שנקבעה בתקנון.

י. קליבנוב:

לסעיף-קטן (ג). זה חוק יסודי. לא יתכן שיהיה
בו איזכור לחיקוק שהוא ממדרגה שניה בששונאה
לחוק זה.

ח. כהן:

אני מציע נוסח זה: "המפרסם דבר שפירסומו אסור
לפי סעיף זה, צפוי לעונשים הקבועים בחוק".
חושבני שדק ח"כ קליבנוב. אין זה יפה לקבוע עונש בחוק יסודי.

הוחלט: לקבל את הצעת היועץ המשפטי לבסוף את הסעיף כך: "המפרסם דבר שפירוטו אסור לפי סעיף זה, צפוי לעונשים הקבועים באו"ק".

ש. רוזנברג: אני מציע להוסיף סעיף נוסף אחרי סעיף זה, שהוא דבר הקיים בכל הפרלמנטים. גם בפרלמנט בארה"ב, שם חלוקת התפקידים היא בלתי גמישה, יש לסיבט זכות להזמין בפניו טי שנאשם בבזיון הסיבט, ולהטיל עליו עונש. זוהי הדרך היחידה אשר בה יכול הפרלמנט לשטור על זכויותיו ועל זכויות המדינה. אם קיים טעב שבו האקזקוטיבה אינה רוצה לקיים את החלטות הכנסת או לשטור על זכויות חברי הכנסת, אין לכנסת אפשרות לענוש את האשם. בכל הפרלמנטים בעולם נהוג לאפשר לפרלמנט להגן על זכויותיו בדרך של הטלת עונש על האשמים. בפרלמנט הבריטי הזמין לפני זמן מה את אחד מעורכי העתונים. ויש תקדימים יותר רציניים. היה ענין הסטינגס, שטענה היסטורית האפשרות הזאת הצילה את הפרלמנט הבריטי. אינני מציע להרחיק לכת כטו הפרלמנט הבריטי או האטריקאי. אני רוצה לצטט זאת לטי שעובר עבירה נגד זכויות חברי הכנסת והכנסת. ואני חושב שיש צורך להכניס הוראה כזאת, כדי להגן על הכנסת.

ד. בר-רב-האי: הבעיה היא חדשה. אך נראה לי שזוהי אולי לקונה בחוק החסינות שלנו. שם אולי אין סנקציות מספיקות במקרה של פגיעה בחוק. אבל זוהי טהפכה שאינה סתאמה לטשטר שלנו. הסנקציה שלנו נגד מטשלה המזלזלת בכנסת היא הבעת אי-אסון למטשלה והפלתה. הלא גם אם יהיו לכנסת סטכריות, היא לא תוכל להוציא אותן לפועל, טאחר שאין לה טשטרה סיוחדת. יש לי רושם שסטככים את הענין טאור. ובכל אופן, הדבר אינו בטל עכסיו לדיון.

ז. ורהפטיג: נדמה לי שח"כ רוזנברג רוצה להכניס לכאן טוסד שאינו טתאים לנו. טה שקיים באנגליה הוא שריד של הטאבק בין הפרלמנט ובין הכתר. ובאטריקה לקחו זאת טאנגליה. הענין נתיסן כבר באנגליה, אבל שם שוטרים על טסורת. על אחת כטה וכטה שאין זה במקום אצלנו. אם אין טדובר על טשהו שאפשר לעשותו במקום, על חגובה טיידית, אפשר לסטור את הדברים לביט-הטשפט. נדמה לי טההצעה אינה טציאותית בתנאים שלנו. הייתי טבין לו היתה הצעה לאפשר לכנסת לענוש במקום, בתוך הכנסת, ומייד, אנשים טספריעים לה, טתפרעים וכו'.

ט. רוזסי: המוסד הזה לא רק שאינו טתאים לנו, אלא שגם באנגליה הוא כבר אינו טתאים. ובטקרה האחרון, שהזמין בפני הסיבט עורך של עתון, הליגלוב שהיה על כך בעתונות גרם לבזיון יותר גדול. אבל צריך לקבוע טשהו בנוגע לאי-פגיעה בכנסת, כטוסד עליון. קראתי פה בעתונים דברים טבארצות אחרות לא היו טרשים כתיבתם.

הוחלט: לדחות את הצעת ח"כ רוזנברג להוסיף סעיף הקבוע כי הכנסת רשאית להטיל עונש על מי שנורם לבזיונה.

זכות הסתייגות לש. רוזנברג.

סעיף 24.

ט. בגין: אני מציע לחלק את סעיף-קטן (א) לשניים: כחלק אחד לקבוע כי הכנסת תקיים שני כנסים לטנה, ובחלק השני - שזמנם של שני הכנסים יהיה שמונה חדשים לפחות.

א. צירוף: רצוי לקבוע איך נקראים שני הכנסים, והאם כנס מורכב משני מושבים.

ש. יוניצ'סון: המלה המקובלת היא "מושב".

היו"ר נ. ניר: בסעיף 1 של החוק כתוב "טקום מושב". כלומר, אנו כבר משתמשים במלה זו בטובן אחר.

הוחלט: 1. לקבל את הצעת מ. בגין לחלק את סעיף-קטן (א) : הרישא של הסעיף יישאר כסעיף-קטן (א), והסיפא יהיה סעיף-קטן (ג).

2. לקבל את ההצעה להוסיף את המלה "הכנסת" אחרי המלה "תכנס".

3. לקבל את ההצעה לבקש טכס מסדר המשפטים מר שלי לקבוע אם להשתמש במלה "מושב" או "כנס".

ס. רוזסי: לגבי כינוס הכנסת בפעם הראשונה לאחר הבחירות, נקבעה פה סנקציה: אם יו"ר הכנסת אינו מכנס את הכנסת, הכנסת מתכנסת מעצמה. מה בנוגע להוראה האומרת ששני הכנסים יטכנו לפחות שמונה חדשים? אם אחרי ששה חדשים אין מכנסים יותר את הכנסת, מהי הסנקציה?

היו"ר נ. ניר: יו"ר הכנסת אינו יכול לסגור את הכנסת.

י. הררי: אני מפנה את תשומת לבכם לכך שבשנת בחירות אין כל ספק שהכנסת תשב פחות מסמונה חדשים. ואני מציע שלא לציין שהכנסת יושבת שמונה חדשים בשנה.

הוחלט: לדחות את ההצעה האומרת למחוק את ההוראה שהכנסת תשב לפחות שמונה חדשים בשנה.

ד. בר-רב-האי: בטם סיעתי אני מבקש לדחות את ההצבעה על סעיף קטן (ג).

הוחלט: לדחות את ההצבעה על סעיף-קטן (ג), לפי בקשת סיעת מפא"י.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00.